

(OBJAVLJENO u „Službenom glasniku BiH - Međunarodni sporazumi“, broj: 5/05)

Temeljem članka V. 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 69. sjednici, održanoj 16. veljače 2005. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFICIRANJU UGOVORA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE HRVATSKE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOGA OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

Članak 1.

Ratificira se Ugovor između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, potpisan u Zagrebu 7. lipnja 2004. godine na hrvatskom, srpskom i bosanskom jeziku te na službenome jeziku Republike Hrvatske - hrvatskome jeziku, po dobivenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine temeljem Odluke PS BiH broj 143/05 od 26. siječnja 2005. godine.

Članak 2.

Tekst Ugovora glasi:

UGOVOR

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE HRVATSKE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU

BOSNA I HERCEGOVINA
I
REPUBLIKA HRVATSKA

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Osobe na koje se primjenjuje Ugovor

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
Porezi na koje se primjenjuje Ugovor

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu, koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine političke jedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose honorara i plaća koje isplaćuju društva, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.

3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:

a) u Bosni i Hercegovini:

- (i) porez na plaću;
- (ii) porez na dobit poduzeća;
- (iii) porez na dohodak od privredne i profesionalne djelatnosti;
- (iv) porez na dohodak od poljoprivredne djelatnosti;
- (v) porez na imovinu;
- (vi) porez na prihod od imovine i imovinskih prava;
- (vii) porez na prihod od autorskih prava, patenata i tehničkih unaprjeđenja;
- (viii) porez na ukupan prihod fizičkih osoba.
(u daljnjem tekstu: bosansko-hercegovački porez).

b) u Hrvatskoj:

- (i) porez na dobit;
- (ii) porez na dohodak;
- (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
(u daljnjem tekstu: hrvatski porez);

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon dana potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima bitne promjene u svojim poreznim propisima.

Članak 3.
Opće definicije

1. Za potrebe ovog Ugovora:

- a) izraz "Bosna i Hercegovina" označava državu Bosnu i Hercegovinu;
- b) izraz "Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska sukladno međunarodnom pravu i zakonima Republike Hrvatske vrši suverena prava i jurisdikciju;
- c) izraz "politička jedinica" u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federaciju Bosne i Hercegovine, Republiku Srpsku i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine;
- d) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju, ovisno o sadržaju, Hrvatsku ili Bosnu i Hercegovinu;
- e) izraz "porez" označava hrvatski porez ili bosansko-hercegovački porez, ovisno o sadržaju;
- f) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
- g) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi tijeloizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
- h) izrazi "društvo države ugovornice" i "društvo druge države ugovornice" označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- i) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili cestovnim transportnim vozilom koji obavlja društvo s mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom, zrakoplovom ili cestovnim transportnim vozilom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
- j) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u Bosni i Hercegovini, Ministarstvo financija i trezora, odnosno njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
- c) izraz "državljanin" označava:
 - (i) sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji vrijede u jednoj od država ugovornica.

2. U svrhu primjene ovog Ugovora od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran imat će značenje koje ima u to vrijeme prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, s tim što je značenje koje ima prema poreznim propisima te države ugovornice mjerodavno u odnosu na značenje tog izraza prema drugim propisima te države.

Članak 4. **Rezident**

1. U ovome Ugovoru izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu, koja prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekoga drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu, njezinu političku jedinicu i lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi ili imovine koja se u njoj nalazi.

2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje na ovaj način:

a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište, a ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i privredne veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;

d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje dogovorno.

3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., osoba koja nije fizička rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. **Stalna poslovna jedinica**

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja preko kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:

a) mjesto uprave;

b) podružnicu;

c) ured;

d) tvornicu;

e) radionicu, i

f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od dvanaest mjeseci.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:

a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;

b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;

c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koje obavlja drugo društvo;

d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;

e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja drugih sličnih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za društvo;

f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u točkama od a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.

5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba, koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6., djeluje u ime društva te ima ovlast da u jednoj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za društvo, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale preko stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.

6. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja preko posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6.
Dohodak od nekretnina

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski i riječni brodovi, zrakoplovi i cestovna transportna vozila ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7.
Dobit od poslovanja

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. Sukladno odredbama stavka 3., ako društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njene različite dijelove, stavak 2. nikako ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele mora, međutim, biti takav da rezultat bude sukladno načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice utvrđuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

Međunarodni promet

1. Dobit od korištenja brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je mjesto stvarne uprave društva.

2. Dobit od korištenja riječnih brodova u prometu na unutarnjim vodama oporezuje se samo u državi u kojoj je mjesto stvarne uprave društva.

3. Ako je mjesto stvarne uprave društva, koje se bavi pomorskim prometom ili prometom unutarnjim vodama, na pomorskom ili riječnom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka pomorskog ili riječnog broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.

4. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.

Povezana društva

1. Ako

a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili

b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i finansijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi - i sukladno tomu oporezuje - dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi društvo prvo spomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri toj prilagodbi, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.

Članak 10. Dividende

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:

a) 5 % bruto iznosa dividendi kad je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25 % kapitala društva koje isplaćuje dividendu;

b) 10 % bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene navedenih ograničenja.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje dobiti društva u vezi dobiti iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrijebljen u ovom članku označava dohodak od dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u toj državi, a pravo na osnovi kojeg se dividende isplaćuju je povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. Kamate

1. Kamate nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve kamate mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je stvarni korisnik kamata rezident druge države

ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 % bruto iznosa kamata. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

3. Izraz "kamate", upotrijebljen u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovoga članka.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj su te kamate nastale, preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u njoj, a potraživanje na koje se plaćaju kamate je stvarno povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamate plaćaju, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanje za koje se one plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

Naknade za autorska prava

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 % bruto iznosa naknada. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

3. Izraz "naknade za autorska prava" upotrijebljen u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove ili filmove i vrpce za prikazivanje na radiju ili televiziji, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknade za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici, kad je isplatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate naknade i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

Dobit od otuđenja imovine

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit od otuđenja pomorskih brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila koji se koriste u međunarodnom prometu, riječnih brodova koji se koriste u prometu na unutarnjim plovnim putovima ili pokretna imovina što služi za korištenje takvih pomorskih brodova, zrakoplova, cestovnih transportnih vozila ili riječnih brodova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

4. Dobit od otuđenja dionica kapitala nekog društva, čija se imovina sastoji izravno ili neizravno uglavnom od nekretnina koje se nalaze u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi ugovornici.

5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2., 3. i 4. oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident otuđitelj.

Članak 14.
Samostalna djelatnost

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim:

a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili

b) ako boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja iznose ili u zbroju prelaze 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj poreznoj godini; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka ostvaren od njegovih djelatnosti obavljenih u toj drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.
Nesamostalni rad

1. U skladu s odredbama članka 16., 18., 19., 20. i 21., plaće i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:

a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ne traju duže od ukupno 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj poreznoj godini, i

b) primanja se isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države, i

c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu, zrakoplovu ili cestovnom transportnom vozilu korištenim u međunarodnom prometu ili na riječnom brodu u prometu na unutarnjim vodama, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

Članak 16.
Naknade članova uprave

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
Umjetnici i sportaši

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš obavlja svoju djelatnost.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dohodak rezidenta države ugovornice ostvaren od njegovih osobno obavljenih djelatnosti izvođača ili sportaša, oporezuje se samo u toj državi ako su djelatnosti obavljene u drugoj državi ugovornici u okviru programa kulturne i sportske razmjene odobrenog od strane obiju država ugovornica.

Članak 18.
Mirovine

Ako drugačije nije propisano odredbama članka 19. stavak 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.
Državna služba

1. a) Plaće i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njezina politička jedinica ili lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za rad za tu državu ili jedinicu ili vlast, oporezuju se samo u toj državi.

b) Takve se plaće i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:

(i) je državljanin te države, ili

(ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.

2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njezina politička jedinica ili lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge obavljene za tu državu ili jedinicu ili vlast oporezuju se samo u toj državi.

b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.

3. Odredbe članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće i druga slična primanja te na mirovine koje se odnose na službu vezanu uz djelatnost države ugovornice ili njezine političke jedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20. **Studenti**

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi samo sa svrhom svojeg obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 21. **Profesori i nastavnici**

1. Fizička osoba koja boravi u državi ugovornici u svrhu predavanja ili istraživanja na sveučilištu, fakultetu, školi ili drugoj priznatoj obrazovnoj ustanovi u toj državi, i koji jest ili je neposredno prije tog posjeta bio rezident druge države ugovornice, neće se oporezivati u prvospomenutoj državi za primanja ostvarena za ta predavanja ili istraživanja na razdoblje ne duže od dvije godine od dana njegovog prvog posjeta u te svrhe, pod uvjetom da takva primanja nastaju iz izvora izvan te države.

2. Odredbe stavka 1. ne odnose se na primanja ostvarena za istraživanja koja nisu poduzeta u interesu javnosti, nego prvenstveno radi privatne koristi određene osobe ili osoba.

Članak 22. **Ostali dohodak**

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiran u članku 6. stavak 2., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

Članak 23. **Imovina**

1. Imovina koju čini nepokretna imovina, navedena u članku 6., koju posjeduje rezident države ugovornice, a nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Imovina koju čini pokretna imovina koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretna imovina stalnog sjedišta koje je na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Imovina koju čine brodovi, zrakoplovi i cestovna transportna vozila u međunarodnom prometu i riječni brodovi koji se koriste u prometu na unutarnjim vodama te pokretna imovina vezana uz korištenje takvih pomorskih brodova, zrakoplova, cestovnih transportnih vozila i riječnih brodova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 24.

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja

1. Ako rezident države ugovornice ostvaruje dohodak ili posjeduje imovinu koji, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu biti oporezivani u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država ugovornica će odobriti:

a) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi;

b) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos jednak porezu na imovinu plaćenom u toj drugoj državi.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji su oporezivi u toj drugoj državi .

2. Kad se sukladno bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina što je posjeduje rezident države ugovornice izuzimaju od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak ili imovinu.

Članak 25.

Jednako postupanje

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.

2. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavak 1., članka 11. stavak 6. ili članka 12. stavak 6., kamate, naknade za autorska prava i druge isplate koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva društva, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, svaki dug društva države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive imovine takva društva, odbija se pod istim uvjetima kao da je bio ugovoren s rezidentom prvospomenute države.

4. Društva države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati slična društva prvospomenute države.

5. Odredbe ovoga članka primjenjivat će se na poreze navedene u članku 2. ovog Ugovora.

Članak 26.

Postupak zajedničkog dogovaranja

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u unutrašnjem zakonodavstvu tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od tri godine od saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.

2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije sukladno ovom Ugovoru. Postignuti dogovor provest će se u domaćem zakonodavstvu država ugovornica, bez obzira na rokove predviđene unutarnjim zakonodavstvom država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Ta se tijela mogu dogovarati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i preko povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 27.

Razmjena obavijesti

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa, koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa, koje uvede država ugovornica ili njezina politička jedinica ili lokalno tijelo, u mjeri u kojoj oporezivanje, prema tim propisima, nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat

će se tajnom, kao i podaci dobiveni prema unutarnjim propisima te države, te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza obuhvaćenih ovim ugovorom, odnosno postupcima ovrhe, kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na te poreze. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.

2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da nadležnim tijelima države ugovornice nameću obvezu da:

- a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti sukladno propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
- c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka ili daje obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).

Članak 28.

Članovi diplomatskih misija i konzularnih ureda

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 29.

Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana od datuma primitka zadnje obavijesti kojom jedna država ugovornica diplomatskim putem izvještava drugu da su ispunjeni svi uvjeti koji su temeljem njezinih nacionalnih propisa potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor primjenjivat će se na dohodak stečen i imovinu posjedovanu tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi iza godine u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

Članak 30.

Otkaz

Ovaj Ugovor ostaje na snazi sve dok jedna od država ugovornica ne dostavi, diplomatskim putem, pisanu obavijest o namjeri otkazivanja Ugovora drugoj državi ugovornici na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini nakon isteka razdoblja od pet godina od dana stupanja na snagu. U tom slučaju ovaj Ugovor prestat će se primjenjivati na dohodak stečen i imovinu posjedovanu za vrijeme poreznih godina započetih nakon 1. siječnja kalendarske godine u kojoj je dana obavijest.

U POTVRDU TOGA, nižepotpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u _____, dana _____. godine u dva izvornika, na hrvatskom jeziku i na službenim jezicima Bosne i Hercegovine - hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je hrvatski tekst.

Za Bosnu i Hercegovinu
ministrica financija i trezora
Ljerka Marić

Za Republiku Hrvatsku
ministar financija
Ivan Šuker

Članak 31.

Ova će odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na hrvatskom, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 01-011-206-16/05
16. veljače 2005. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Borislav Paravac, v.r.